

Køpke Christensen (FP):

Efter min vurdering lyder Socialdemokratiets dagsordensforslag faktisk umiddelbart interessant. Besparelser på forsvarsbudgettet med 300 mio. kr. vil være kærkomment for Fremskridtspartiet, hvis besparelserne bliver udmøntet på garniseringsplanen, forstået på den måde, at besparelserne kommer frem ved omgående at stoppe alt arbejde vedrørende nedlæggelser, ombygninger og nybygninger af kaserner og garnisoner.

Nu ved jeg godt, at Socialdemokratiet er med i forsvarsforliget, men alligevel vil jeg gerne spørge, om hr. Hans Hækkerup ikke kan se det fornuftige i det, jeg her har fremført, altså at det ville være en idé først og fremmest at spare på disse omrokeringer. Og derfor vil jeg gerne spørge, om hr. Hans Hækkerup i relation til dagsordensforslaget fra Socialdemokratiet vil tage garniseringsplanen op til revision.

Næstformanden i Socialdemokratiet, hr. Nyrup Rasmussen, har nemlig udtalt følgende i går aftes i Sønderborg – og jeg citerer fra Jydske Tidende i dag:

»Det er klart, at kommer der et forlig, skal vi også til at se på besparelserne inden for forsvaret. Da må det være naturligt, at vi igen kigger på garniseringsplanen, at den tages op til ny overvejelse.«

Jeg er klar over, at vi ikke her diskuterer et eventuelt nyt forlig mellem Socialdemokratiet og regeringen, men jeg vil gerne spørge, om det ikke ville være en idé, at man her klart og tydeligt tilkendegav, at man er enig med Socialdemokratiets næstformand, og at de samme tanker ønskes tilgodeset i forbindelse med en eventuel vedtagelse af Socialdemokratiets dagsorden her i dag.

Forsvarsministeren (Enggaard):

Jeg skal takke for de mange interessante indlæg, som er kommet fra partiernes ordførere og andre medlemmer af Tinget.

Hele denne diskussion, som er kommet til verden foranlediget af SF's forespørgsel, bærer præg af, synes jeg, at SF i sit sigte og derigennem også gennem de udlægninger, som er sket gennem SF's dagsordensforslag, i virkeligheden er tæt på at have begået en kommaføj i forhold til realiteternes verden.

Med al respekt for de overvejelser, som ligger bag SF's initiativ her, må man, når man ser

forslaget om over to år at beskære forsvarsbudgettet med 25 pct., nærmest med en rund betragtning sige, at der er tale om, at man er nået til et ti gange større omfang end det, der i øvrige vurderinger anses for realistisk.

Og derfor er vel det billede, som i hvert fald for mig bliver stående efter diskussionen her i dag, at SF igennem sin vældige overdrivelse har stillet sig uden for den saglige diskussion, som det i den kommende tid er nødvendigt at føre.

Det er som bekendt en fare, hvis man overdriver så frygteligt, som tilfældet her har været.

Jeg er ikke i tvivl om, som også fru Hanne Thanning Jacobsen var meget inde på i sit indlæg, at vi i de kommende år nødvendigvis må afsætte betydelige midler til at løse opgaver inden for miljøet ikke alene i Danmark, men også i den europæiske ramme, og hvor der jo ofte vil være en vældig god sammenhæng imellem, hvad der her anvendes, og det, der kommer os selv til gode. Ingen tvivl om det.

Vi står derfor i de nærmeste år over for en vældig økonomisk opgave ved, at vi har to behov. Vi har nemlig dels et behov for at støtte udviklingen i Central- og Østeuropa – ingen tvivl om det – men dels vil vi på grund af den betydelige usikkerhed, som vi vil leve med i de nærmeste år, indtil vi ser, hvordan udviklingen former sig, samtidig være nødt til at opretholde et beredskab af et omfang, som gør, at vi er i stand til at vurdere, om vi skal justere vort forsvar i den retning, som udviklingen gør påkrævet.

Jeg må advare mod de budgetbetragtninger for andre landes vedkommende, som blev fremsat af SF's ordfører. Jeg vil anbefale et nærmere studium af realiteterne i forbindelse med de landes budgetter, som man her diskuterer og ved forholdstalsregning søger overført til danske forhold. Jeg er overbevist om, at også hr. Pelle Voigt så vil nå til erkendelse af, at det er nogle dimensioner, som har en anden størrelsesorden end det, man forsøger at argumentere på grundlag af.

Hr. Pelle Voigt siger, at det er nødvendigt med et nyt sikkerhedspolitisk system i Europa.

Ja, det er det, og det kan og skal løse adskillige opgaver. Et eksempel: Det er vigtigt at søge mindretalsrettighederne i de forskellige republikker og lande sikret for at undgå, at der kommer nogle spændinger af den klassiske natur, som vi har kendt i tidligere perioder i historien. Den omstændighed, at låget over disse nationa-